

Source

משנה ברורה סימן תקפא/ב - ונהגין במדינתנו מר"ח אלול עד יוה"כ לומר בכל יום אחר גמר התפלה מזמור לדוד ד' אורי וכו' בוקר וערב ואומרים אחריו קדיש ואנו נוהגין לומר עד שמע"צ ועד בכלל. וביום שיש בו מוסף אחר גמר תפלת שחרית קודם אין כמוך ובערב אחר תפלת המנחה ובמקומות שאומרים אותו אחר גמר התפלה בר"ח יש להקדים מזמור ברכי נפשי וכן במקומות שאומרים אותו אחר תפלת שחרית ונהגין ג"כ לומר שיר של יום אחר תפלת שחרית יש להקדים השיר של יום [אחרונים]:

Not unanimous= Custom

מעשה רב הלכות פסוקי דזמרה וקריאת שמע ותפלה נ"ג - אחר עלינו שיר של יום קדיש יתום. ואין להרבות בקדישים שלא לצורך. וא"א שום מזמור זולת שיר של יום ולא שיר היחוד ולא שיר הכבוד רק

ביום טוב. גם מר"ח אלול עד יוה"כ **א"א קאפיטל כ"ז**:

General Reason # 1- Staying in Shul too long

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד ב - אמר רבי אבהו בן זוטרתא אמר רבי יהודה בר זבידא: בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע, ומפני מה לא קבעוה - משום טורח צבור.

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כא עמוד א - /משנה/. ... בשני וחמישי, בשבת במנחה - קורין שלשה, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן... בראשי חדשים ובחולו של מועד - קורין ארבעה, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן, בשבת - שבעה. אין פוחתין מהן, **אבל מוסיפין עליהן**,

רש"י [שם] - "ואין מוסיפין עליהן" - **שלא יקשה לצבור, מפני שהן ימי מלאכה**, ושבת במנחה סמוך לחשיכה הוא, שהרי כל היום היו רגילין לדרוש.

המאירי [שם עמ' ב'] - "...וכן אין מוסיפין עליהם והטעם מפני ששני וחמישי הם ימי מלאכה ונמצא בהארכתם בטול מלאכה לעם ושבת במנחה הוא סמוך לערב שכבר עמדו שם רובו של יום בקדושה בין תפלה ותורה ודרשה ויש בהארכתם טורח גדול....

General Reason # 2- No Importance in JUST adding more words

שולחן ערוך אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א סעיף ד

טוב מעט תחנונים בכוונה, מהרבות בלא כוונה.

מגן אברהם [שם ס"ק ו'] - ובגמרא אמרינן אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים כלומר אף ע"פ שהמרב' כוון לבו ג"כ מ"מ אם הממעיעט לא היה ספק בידו לעשות הוא רצוי להש"י כמו המרב'